

דת: אמיתית וכוזבת

הרצאת המדריך מס' 88 | 15 בספטמבר 1961

שלום רב, חבריי היקרים. ברכות לכולכם. במשך דורות, התמקד המאמץ האלוהי בהעברת דת אמיתית למין האנושי. עם זאת, המאמץ הזה לָוה בתגובה בלתי נמנעת, לא כל כך של אנטי-דת, כפי שאתם עשויים להאמין, אלא של דת כוזבת. עיוות זה מְקַדֵם בכך שהוא נותן לתרמית מראית עין של אמת. אם תעקבו אחר ההיסטוריה של הדת, תוכלו לקבוע שיש מגמה ברורה- אם כי הדרגתית- עם הרבה השנות, המובילה מהשקר לדת האמיתית. במיוחד בתקופה האחרונה, למרות - או אולי בגלל - כל התהפוכות והבלבול, המגמה חזקה מאי פעם לכיוון דת אמיתית.

מהם ההבדלים העיקריים בין דת אמיתית לכוזבת? אחד המכריעים העיקריים הוא שבדת הכוזבת הציות לסמכות הוא אחד המעוזים הגדולים. בכל הדתות - בחלקן יותר, ובאחרות פחות - מושג הציות משחק תפקיד חשוב. הדת האמיתית לא מצייתת. היא חופשית. דת אמיתית היא תהליך מרצון: פעולה חופשית, בהגדרה עצמית, הנגזרת מהבנה. זה גורם לאנשים לפעול מתוך שכנוע עצמי שלהם ולעולם לא מתוך פחד, ולא מתוך הרצון לרצות ולפייס אדם, ישות או סמכות חזקים יותר.

פרשני הדת עודדו ציות לסמכות הדת תחת הטיעון החצי-אמיתי והתקף רק בחלקו, שהאנושות הייתה משועבדת יותר מדי לתשוקותיה מכדי להשתחרר. לכן היה צריך להדגיש את הציות כדי להגן על החברה.

באופן שטחי זה עשוי להיראות נכון; במציאות זה לא. שכן למרות שזה נכון שההתפתחות הכוללת של האנושות אינה מתקדמת מספיק כדי להיות משוחררת מדחפים הרסניים, אין לשלב את החוקים למניעת הרס כזה עם הדת. במילים אחרות, הדת לא היתה אמורה להעביר את הרעיון של סמכות אלוהים מחמירה על מנת למנוע פשע. ישנם אמצעים אחרים להביא את זה לידי מימוש באמצעות המשפט האזרחי. אין צורך לעוות את הדת ולטשטש את האמת על ידי עידוד הנטיות החלשות, החולות והבוסריות ביותר של האנושות. נטיות אלו מנוצלות על מנת לשמור על דת כוזבת.

אתם כבר יודעים, בגלל עבודתכם בנתיב הזה, שאחד מהמאבקים הגדולים שלכם הוא להתגבר על הרצון הלא מודע להישאר ילד נצמד ומוגן, לסרב לקושי לכאורה של בגרות, של אחריות עצמית ועצמאות. לילד שבכם נראה הרבה יותר טוב להישאר חסר אונים, להכריח את עולם המבוגרים החזק, או את אלוהים, או כל תחליף לשני אלה, לקחת על עצמם את האחריות על החיים שלכם שאתם עצמכם צריכים לשאת. את ההשפעות המזיקות האדירות שיש לגישה הנסתרת הזו על האישיות ניתן לגלות רק כשזה הופך למודע. אבל באופן לא מודע אתם נלחמים נגד עצם המודעות הזו- תוך משאלת לב בתוך הלא מודע שלכם- שאפשר למנוע את החסרונות של הבגרות על ידי כך שתישארו ילדים, שבאותו הזמן מסרבים להתמודד עם החסרונות הטרגיים של ילדות ממושכת. הגישה משתקת הנשמה הזו מצליחה סוף סוף להפוך אתכם לחסרת אונים, בעוד שסמכות האל שאתם רוצים שתיקח לידיה את האחריות שלכם, פשוט לא שם. זה, בתורו, גורם למרירות, מרדנות ותחושה עמוקה של אי צדק. אתם מרגישים מרומים. הרי צייתתם לא פעם באופן מדוקדק. אבל לצייתנות מהסוג הזה יש תמיד מניע שגוי: "אם אציית, אתה תגן עלי. אתה תקבל החלטות בשבילי. לא אשא באחריות ואני אתגמל באושר על היותי ילד קטן וצייתן". מכיוון שאלוהים לא "מתגמל" גישות לא בריאות כאלה, אתם חייבים להרגיש מרומים. אתם לא יכולים שלא להרגיש אי-צדק בעולם.

דת כוזבת עודדה והפיקה תועלת מהנטייה הזו, המאד חולה. היא קבעה כללים ודיגמות [אמונות או הנחות שמקבלים אותן כאמת מוחלטת], ועיוותה את החוק לתפיסה כה נוקשה עד שבני אדם נפלו בקלות לגישה הכנועה והתלותית הזו. דת כוזבת עודדה פחד, תלות, חוסר אונים ונטייה משפילה, אם כי מרומזת מאוד לעיתים, לפייס. יש לכך אפקט משתק נוסף של גרימת בוז עצמי ובושה, אשר בתורם נאלצים למצוא לעתים קרובות מקומות פורקן שהופכים הרסניים כלפי אחרים, כמו גם כלפי העצמי. מרד חייב להגיע בעקבות מערכת הרגשות הזו.

בכל פעם שפחד, ביישנות, חוסר תקיפות, פייסנות וצייתנות שולטים באישיות, נמצא גם מרד. זה אולי לא על פני השטח, אבל זה חייב להתקיים! לא יכול להיות ספק בעניין. זה יהיה מאבק די גדול למצוא את הרמה הזו של מרד, מרירות, עוינות ותוקפנות. מאבק זה נגרם מהתנגדות לוותר על הדימוי העצמי היקר של האדם "הטוב". הצורך ב"טוב" שכזה נובע בעיקר מהשאיפה הנסתרת להישאר ילד חסר אונים כדי לגרום לעולם המבוגרים - או לאלוהים, או לחיים או לסמכות אנושית - לראות את ההכרח בטיפול בילד. ולילד "מגיע" אך ורק טיפול מיטיב כזה אם הוא שומר על ה"טוב" שלו.

באותה מידה, אם אתם נתקלים באדם השם דגש יתר על עצמאות, נטיות שתלטניות עוינות, קשיחות והכחשה של כל החוקים והכללים, אתם יכולים להיות בטוחים שקיימים גם פחד, פייסנות מתכווצת וחוסר אונים, אם כי סמויים מהמודעות. הבושה סביב הנטיות הללו כה גדולה עד שהאישיות החיצונית לוקחת על עצמה חופש ועצמאות מזויפים תוך חיקוי גרוע של התכונות האמיתיות. מכיוון שאנשים כאלה רוצים כל כך להימנע ממאבק החיים, הם מתכווצים כמו הטיפוס החושש והמפייס בעיקר, אבל מתביישים בחולשה זו, כמו גם באכזבה מכך שלא השיגו את מבוקשם. באופן לא מודע, הם מרגישים לבד. הם מרגישים דחויים על ידי אלוהים, על ידי החיים, על ידי הסמכות האנושית, ואת הבושה הזו יש להסתיר בכל מחיר.

שני הסוגים הגולמיים - המופיעים לעתים קרובות בתערובות ובשילובים עדינים יותר - מייצגים, כמובן, סטיות פסיכולוגיות שתמיד ניתן לייחס להשפעות הוריות ולחוויות מוקדמות. עם זאת, חשוב להתייחס לביטויים אלה גם מנקודת המבט הרוחנית והדתית. מודעות והבנה מלאים של עמדות אלה יראו לכם כיצד אתם חורגים בתוכם, בפנים, מהאמונות המודעות שלכם.

אם כך, היכן שיש אמונה דתית חיצונית, ציות ופיוס, נסו למצוא לא רק את חוסר האונים הנצמד, אלא גם את הטינה הסמויה על כך שאלוהים לא הופיע כדי לספק לכם את מה שאתם צריכים ורוצים, להוביל אתכם יד ביד, לעשות את החיים נכונים עבורכם, לסלק מכדור הארץ הזה אכזריות ואי צדק, סבל וכאב. תלונות כלליות כאלה מונעות לעתים קרובות על ידי האכזבה הסובייקטיבית הפנימית מכך שלא "דואגים לנו". כאשר אתם מוצאים מרד ותוקפנות גלויים, דחף לעצמאות יתר, נסו למצוא עמוק בתוכם משאלה ליד של הסמכות החזקה שטובה לכם באופן מוחלט, ואת האכזבה שלכם מכך שלא הצלחתם למצוא את זה.

זה יהיה חלק מהמשימה שלכם בחיפוש עצמי לברר היכן קיימת דת כוזבת עמוק בנשמתכם; איפה אתם לווים, כביכול, ציויים דתיים שמאחוריהם אתם מסתתרים ומתְרַצֵּים את הנטיות הילדותיות שלכם לסרב להתבגר.

הדעות הנכונות המודעות שלכם שוות מעט מאוד, כאשר הן מתערערות על ידי האמונות הלא מודעות שלכם. אם אתם לא חיים, חוּיִים ומרגישים את הרעיונות הנכונים

האלה, הם הופכים נטולי כוח. הם ריקים. רק כאשר אמונות נכללות ברמה הרגשית, משולבות בכל המבנה של האישיות, יהיה להן כוח. בכל פעם שאתם תוהים מדוע קורים לכם דברים הנוגדים את האמונות שלכם ואת החוקים הרוחניים שאתם מכירים כל כך טוב, אתם יכולים להיות בטוחים שלפחות במובן מסוים, אתם חורגים בתוכם. זו תהיה המשימה שלכם למצוא כיצד ועד כמה אתם סוטים באופן לא מודע מהדעות המודעות הנכונות שלכם. אף על פי שאתם יכולים לדעת היטב שאלוהים אינו סמכות מיטיבה ולא סמכות עוינת, שאלוהים שיחרר אותנו ושהדבר תלוי בנו האם להתפתח, לעתים קרובות אתם עשויים לגלות שהרגשות שלכם חורגים לחלוטין מידע כזה.

בעיות שאתם נושאים במשך גלגולים רבים ובמהלך הילדות שלכם, מסייעות בהעלאת הקונפליקטים הלא מודעים הללו אל פני השטח. אבל כך גם הנטייה של הדת לעודד ציות עיוור. שתי הסיבות מייצרות אישיות המענות על ידי חוסר אונים, טוב כזב ופייסנות; או עצמאות יתר, מרדנות וקשיחות מזויפת; או שילוב של שניהם. בשני המקרים אתם מסתירים משהו ומנסים בצורה נלהבת להוכיח לעצמכם ולאחרים שהמוסתר אינו קיים. במקרה אחד אתם מסתירים את המרד ואת העוינות; באחר, אתם מסתירים את חוסר האונים ואת הרצון להגנה, את הנטייה לפייס ולהיות "טוב" כזב.

על ידי מציאה, מעקב, הבנה ופתרון של עיוותים אלה, אתם לא רק גדלים והופכים לבני אדם חזקים ומאושרים יותר, אתם גם תורמים הרבה יותר ממה שאתם יכולים לתפוס כרגע לביטול הדת הכוזבת ולהחלפתה בדת אמיתית בעולם בכלל.

ציות, כפי שדת כוזבת מעודדת ומלמדת את זה, אינו תואם לחלוטין עם הרעיון שאדם חופשי יכול להגיע לאלוהות. ברגע שהציות העיוור יסולק מהדת ומנשמתו של הפרט, ייפסק המרד נגד מה שבאמת טוב, חכם, ואוהב בדת, כי הדת תאבד את הגוון הזה של צביעות והתחסדות שיש לה לעתים קרובות כל כך, עבור יחידים ספורים. דת אמיתית, רוחניות אמיתית, מטרתה בראש ובראשונה להפוך אתכם לחופשיים, לחזק אתכם, לגרום לכם להיות אחראים כדי שלא תחכו שהצדק יינתן ויחולק לכם, אלא תגלו את הצדק האישי שלכם. עם גישה שגויה, אתם לא רק נכשלים לסלק את חוסר האונים הנכפה על עצמכם, אתם מעודדים את זה, כמו גם מעודדים דת כוזבת, גם אם החולשה וההיצמדות לסמכות לובשים צורה חילונית במודע. לכן עליכם לראות שחוסר בגרות שכזה וסטיות של הנשמה משחקים יד ביד עם דת סמכותית כוזבת. כל דבר שיקרי תמיד מביא לאמצעי נגד שקרי באותה מידה.

לכן, מיצאו באילו גומחות עדינות, החבויות עמוק בנפשכם, אתם מצפים שאלוהים יחיה עבורכם; שיקבל החלטות עבורכם; שיביא את התוצאות הרצויות עבורכם; שיתן לכם את מה שאתם יכולים לקבל עבור עצמכם, לו רק הייתם מחליטים להיות חופשיים ובוגרים. מיצאו בתוך עצמכם את הרכיב (אלמנט) הזה שמזיק יותר ממה שאתם יכולים להבין עכשיו. אתם גורמים נזק לעצמכם עם הגישה הנסתרת הזו. ואתם יוצרים משענת כוזבת מתוך האמת.

דת כוזבת פוגעת יותר בדת אמיתית מאשר אתאיזם ומטריאליזם מוחלטים, כי היא עושה פארסה (היתול גס ונילעג) על האמת, על כבודם של החירות והכוח האלוהי באנושות. זה מכניס טיעון רב עוצמה לפיותיהם של האנטי-דתיים. לכן זה הופך להיות מאוד חשוב שתמצאו איפה אתם ממשיכים להיאחז, כי אתם מפחדים לעמוד על שתי הרגליים שלכם. אתם עשויים לתהות בהתחלה איך לעסוק במציאת הרכיב הזה בתוך עצמכם. אני אומר שזה לא משנה איפה אתם מתחילים, אם אתם מתמקדים במטרה הזו. קחו כל רגש שלילי: קנאה, מרידות, פחד, חוסר אונים - והמעיד יותר מכל, רחמים עצמיים. ברגע שתוודאו שיש את הרגשות האלה, לא יהיה כל כך קשה למצוא היכן

אתם נאחזים מבחינה רוחנית ורגשית בתקופת הינקות. חפשו בכיוון הזה, גם אם אתם מאמינים שזה לא מתאים לכם. אם אתם באמת רוצים למצוא את האמת, תמצאו. תמיד מצאתם. ברגע שמצאתם את ההתקשות הלא מודעת הזו להישאר ילד חסר אונים, בקרוב תבינו שזה אחראי לחולשה שלכם, לחוסר האונים שלכם, לפחד המתמשך שלכם מהחיים. אבל אתם נלחמים בגילוי הזה על ידי הפיכת עצמכם לחסרי אונים עוד יותר, מפחדים יותר וחלשים יותר. ברגע שאתם באמת רואים ומבינים את זה, תתחילו להשתנות והעוצמה שלכם תיגדל. אתם לא תקוו עוד שאלוהים ייתן לכם את מה שאתם צריכים ויכולים בלהיות חזקים מספיק כדי להשיג עבור עצמכם. זה ייתן לכם כבוד עצמי וביטחון. בזמן שאתם נאחזים בסמכות חזקה יותר ממה שאתם עצמכם, כדי להימנע ממאמץ ומאחריות, אתם לא יכולים שלא להרגיש שנהא עצמית ובוז עצמי, ואתם הופכים להיות חלשים יותר וחסרי אונים.

יחס כזה לסמכות יכול ללבוש צורה של תחושה עמומה שיש לפייס את העולם בכללותו. זה יכול להיות מורגש גם כלפי אנשים מסוימים, או שזה בעצם יכול להיות מושג האל שלכם, שמוביל לאחר מכן לדימוי האל שעליו דיברתי בעבר [הרצאה מספר 52: דימוי האל]. דת כוזבת וההתקשות הלא מודעת שלכם להישאר תינוק, משתלבים כדי לייצר את דימוי האל הזה.

במצב של המעבר בין ויתור על דת כוזבת לאימוץ של דת אמיתית, מגיע שלב של לא-כלום. זה אכן שלב קשה. זהו שלב שבו אתם מרגישים לבד כי האל השקרי מתמוסס והאל האמיתי עדיין לא יכול לאחוז בהנהיג שלכם. בשלב זה כל האמונה שלכם עלולה להתחיל להתפורר. אתם עלולים להיות מלאים בספקות לגבי עצם קיומו הממשי של אלוהים. זו התוצאה של הסרת הביטחון הכוזב, של הברייחה, של המשענת שהם חלק מהרוחניות בתקופת הינקות. מאחר שהאל במושג הילדי שלכם אכן אינו קיים, נראה שאלוהים עצמו אינו קיים באופן זמני כלל.

אבל כשהדת הכוזבת ודימוי האלוהים שלה נעלמים, גם בזמן שאתם מרגישים לבד באופן זמני, כוח פנימי מתחיל לצמוח בתוכם, הרבה לפני שאתם מודעים לכך; בתנאי, כמובן, שאתם לא נזרקים מהמצב הזמני הזה, אלא ממשיכים לעבוד. אתם צריכים להיות מוכנים לקחת על עצמכם להיות שלמים, חזקים וסומכים על עצמכם. אתם צריכים לקבוע לא לאפשר למצב הזמני הזה למחוץ אתכם לוותר על החיים ועל המאבק. אם אתם נופלים למצב כזה, אתם לא יכולים לצאת מזה אנשים חופשיים וחזקים. אתם עלולים שוב ליפול בחזרה לנוחות המטעה והרדודה של דת כוזבת. אם תפתחו את הכוח שלכם מעצם הסיבה שאתם מרגישים לבד, אתה תנצחו, והדרך לדת האמיתית תהיה סלולה על ידי הגישה והמאמץ שלכם. זו הדרך היחידה שבה אתם יכולים לשחרר את האל- שהוא רוח הרפאים - ולפתח את האל האמיתי: חופש מבפנים. הדרך אל האל הזה היא על ידי קבלת הלבדיות. קבלה כזו תחזק את העצמאות והאחריות העצמית החיוניים לבריית האלוהים שאתם רוצים להיות.

אם תבינו את המילים הללו, לא רק מבחינה אינטלקטואלית ושטחית, אלא לאחר שעבדתם זמן מה ולאחר שנתקלתם בתוכם בהרגשות, מגמות ותגובות תואמות, תבינו שני דברים הרבה יותר טוב מבעבר. האחד הוא ההרצאה על דואליות [הרצאה מס' 81: קונפליקטים בעולם הדואליות]. קבלת המוות והלא נודע זה התנאי הבסיסי היחיד לקבלת חיים ואושר: לא לקבל את המוות ברוחניות של משאלת לב, על ידי הימנעות מהפחדים והספקות שלכם; לא על ידי שימוש בדת כמשענת לתמוך בכם מול הפחד והבדידות, אלא לזהות אותם ולפגוש אותם באומץ. רק אז יכולים דת וידע אמיתיים להחליף את הדת הכוזבת של בריחה ואת האמונות המעורפלות שמשרתות רק לכיסוי הפחד שלכם.

יש כאן הדדיות. קבלת המוות והלא נודע קשורה בקבלת עצמאות ואחריות עצמית. שניהם מצביעים על בגרות רוחנית ורגשית, חופש, צמיחה, יצירתיות, עוצמה, אמן בעצמי וביטחון אמיתי. האקלים הרגשי של דת כוזבת יכול לבוא לידי ביטוי במילים אלה: "אני חוטא חלש וחסר אונים. אני לא יכול לעשות כלום בלי אלוהים, בלי סמכות שמאפשרת לי להיות מאושר. לאלוהים הזה יש את הזכות להיות טוב או רע אליי. אבל אם אציית ואפייס, רוב הסיכויים שהוא יהיה טוב אלי, או לפחות כך אני מקווה."

מתחושת השפלה תפתחו ענווה. מהיאחזות בפייסנות ובציטנות עיוורת - לעתים קרובות ללא הבנה -תפתחו להיות ישות חזקה בעלת אחריות עצמית, בוטחת ביכולת שלכם להשיג את מה שאתם צריכים בחיים. אתם צריכים את האומץ עכשיו לשחרר את האשליה של דת כוזבת, של נחמה כוזבת ובמצב המעבר הזה, אם תעברו את זה, הכוח שלכם יגיע מהאמת.

הנקודה השנייה היא הסיבה שבגללה הדגשתי לא פעם -כבר די הרבה זמן- את נקודת המבט הפסיכולוגית ולא הרוחנית. כי איש מכם אינו משוחרר מעיוות של רוחניות; כלומר, השימוש בזה כבריחה, כתחליף לחולשות שלכם, כנחמה לפחדים שלכם, כניסיון לפייס את אלוהים כדי להשיג את מה שיכולתם להשיג בקלות על ידי המאמצים שלכם. כשהדת היא תחליף, זה עשוי לעזור לזמן מה. זה עשוי לשכך פחד בלתי סביר. אבל בטווח הארוך, זה משתק אתכם ואת הצמיחה שלכם. לפעמים אני נאלץ להימנע מלהצהיר אמת רוחנית באופן ישיר כי תת המודע שלכם יבין לא נכון וישתמש בזה לרעה. אבל ככל שתִּשְׁבו ותפתרו יותר בעיות, כך זה נהיה בטוח יותר לומר לכם את האמת, בלי הסכנה של חיזוק הנטייה להיכנע לדת כוזבת. אז, הדת האמיתית תצא מהכוח שלכם לא מדוֹגְמָה. זה יבוא מבפנים ולא, כפי שאתם מצפים לו כעת באופן לא מודע, מבחוץ.

פיתוח המשאבים והחוזקות שלכם זה לא פחות אלוהי, במקום להשיג אותם מישות מחוץ לעצמכם. להיפך. עם ההבנה הזו, לא יפריע לכם שאחזור מדי פעם לגישה רוחנית יותר כדי לראות היכן הסטיות והחריגות הפסיכולוגיים: הדימויים, העיוותים, המסקנות השגויות, הפתרונות הכוזבים, סותרים ישירות את הרוחניות שאליה כולכם שואפים. אז, ורק אז, תבינו לגמרי שלא מדובר בשני נושאים לא קשורים: האחד הוא חלק בלתי נפרד מהשני.

עכשיו, חברים שלי, האם יש שאלות לגבי הנושא הזה?

שאלה: האם תוכל להסביר מהי דת אמיתית, בהשוואה לגישה השגויה? איפה באה האמונה באלוהים אם אתה לא מרגיש שהוא [אלוהים] עוזר? אני לא ממש מבין את זה.

תשובה: אתם תרגישו שאלוהים עוזר כשתגיעו לדת האמת לאחר שנשטתם את משענת הקב, אבל במובן אחר לגמרי. עכשיו אתם צריכים את עזרת אלוהים כי אתם עושים את עצמכם חסרי אונים. כך תרגישו את עזרתו של אלוהים כי תקלטו את שלמות היקום ואת חוקיו, שאתם חלק תורם ובלתי נפרד מהם. אתם תרגישו שאתם הכוח המניע של חייכם. תוכלו לעזור לעצמכם אם באמת תרצו, אם אתם מוכנים להקריב משהו.

בואו נגיד, אתם רוצים אושר בכיוון מסוים וזו לא איזו תחושה מעורפלת, אלא מטרה מוגדרת בבירור. אתם תחפשו ותמצאו כיצד מנעתם את האושר הזה עד כה ומה אתם

יכולים לעשות כעת כדי להשיג אותו עם המאמצים שלכם. אתם תבינו מה זה דורש מכם, וזה יהיה תלוי בכם למלא את הדרישות האלה - כי אתם מחליטים שהן כדאיות - או להימנע מהן. אבל לא תהיה תחושה מכרסמת בנפש שלכם שאתם ילד מוזנח ומטופל בצורה לא הוגנת. דת אמיתית היא בגרות רוחנית ורגשית. תפקידו של אלוהים הוא לא לספק לכם דברים שאתם לא רוצים להשיג עבור עצמיכם באופן עצמאי. אלא, תודעת האלוהים תגלה לכם שעולמו נפלא ושיש לכם הרבה יותר כוח ממה שהבנתם עד כה, אם רק תניעו את זה על ידי הסרת המכשולים שלכם להגשמה.

הגישה הדתית הכוזבת מתעוררת כאשר אתם מבקשים מאלוהים שיעזור לכם להתגבר על קושי בחיים שלכם ואז אתה מתיישבים ומחכים. אתם לא בודקים מספיק למה יש לכם את הקושי הזה. אתם יכול לעשות זאת באופן החלטי, כי מישהו אחר בעל סמכות אמר לכם לעשות זאת. אבל גם בזמן שאתם מנסים את הבדיקה הזו, אתם נוטים לנסות להוכיח שאין לכם שום קשר לקושי. זה רק נפל עליכם באופן לא ראוי [שלא בצדק], ואין דרך לצאת מזה אלא אם אלוהים יתערב עם מעשה חסד. אתם לא מגייסים את הרצון הפנימי ואת הסיבולת וכושר העמידה שלכם, כדי למצוא איך אתם באמת יכולים להשיג את מה שאתם רוצים מתוך היצירתיות שלכם.

אלוהים נמצא בתוכם. הכוחות האלוהיים נמצאים בתוכם אם אתם מגייסים אותם, במקום לחכות שהם ייכנסו מבחוץ. וההתגייסות של הכוחות האלה יכולה לקרות רק אם תשחררו גישה מזיקה כלשהי, משהו הרסני ששוב, תלוי בכם למצוא את זה. הכוח והביטחון הנובעים מגישה זו יעניקו לכם יחס שונה לחלוטין לאלוהים, כמו גם מושג אלוהים שונה לחלוטין. מבחינה רגשית, המילים עשויות להישאר זהות, אבל הרעיון והאקלים הפנימי יהיו שונים.

המילים הן לרוב זהות עבור דת אמיתית ושקרית כאחד, אך החוויה הפנימית שונה לחלוטין. גם הדת הכוזבת וגם הדת האמיתית אומרות שחסדו של אלוהים קיים. אף על פי שאתם לבד, החסד עדיין קיים. אבל ההבנה הזו לא תגיע עד שתקבלו אחריות על עצמכם. כל עוד אתם מצפים שהחסד של אלוהים יפצה על העצלנות האנושית ותאוות הבצע שלכם, עליכם להתאכזב, בין אם אתם מודים בכך לעצמכם ובין אם לאו. לכן אתם הופכים לפגועים, לכעוסים ולמרדנים. לאחר מכן או שאתם מתרחקים לגמרי מאלוהים, מתכחשים לעצם קיומו ביקום, או שאתם מחשיבים את עצמכם כמקרה בודד של הזנחה, בחלקו לא ראויים לחסדו ולעזרתו של האל ובחלקו מטופלים באופן לא הוגן. כך אתם מתפלשים באשמה וברחמים עצמיים. זה הופך אתכם ליותר תלויים וחסרי אונים, ולכן המעגל הזדוני ממשיך לְכַפֵּר על המרד שלכם נגד אלוהים, על ידי הפיוס שלו אפילו יותר עם ציות מפחיד שכולו על פני השטח ונגרם על ידי המניעים הכי חולניים.

שאלה: אני מבין. אבל איך אנחנו יכולים להתייחס לזה? דימוי האל הזה כל כך מוטבע בנו לאחר כל כך הרבה עשורים של לימוד הגישה הכוזבת. האם גם התפילה לא תשתנה אם ניפטר מהמושג הזה? האם לא הכל ישתנה?

תשובה: כן, כמובן. אבל אתה מבין, ילד שלי, אינך יכול לומר "עכשיו אני אשליך את דימוי האל שלי." זה לא משהו שאתה יכול פשוט להחליט במחשבה שלך. זה לא עובד ככה. ההשפעה הרגשית שלו תישאר אם תנסה לשנות את זה על ידי החלטה חיצונית בלבד. על מנת לקבל החלטה פנימית, ההליך צריך להיות זהה כמו שהיה תמיד בעבודה זו. מְצָא את הגישות הללו והבן אותן בצורה מלאה יותר. אם זה נעשה באופן עמוק, לא רק באופן שטחי, כולכם תופתעו לגלות כמה רחוק הלכתם כדי להנציח בכוח את תקופת הינקות. ברגע שתנתחו ותבינו דפוסי התנהגות רגשיים מסוימים,

תבינו עד כמה הם מגוחכים; כמה לא תואמים את האמונה המודעת שלכם; עד כמה מנוגדים לטובתכם; עד כמה בלתי אפשרי מבחינה לוגית. לאחר שאתם רואים ומבינים את כל זה, השינוי מתרחש באופן אורגני, מעצמו, כביכול. תקופה מסוימת של התבוננות עצמית נחוצה כדי לקבל תובנה מלאה ואז להיות מסוגלים לשנות.

אתם חייבים למצוא את התגובות הרגשיות המרומזות והבלתי מתבלטות הללו. הן אינן ברורות ואינן חזקות. הן גם לא לגמרי בתת מודע. הן שם אבל הן עדינות, ואתם כל כך רגילים אליהן שאתם אפילו לא רואים שמהו לא כשורה. למצוא אותן ולנתח אותן זה הצעד הראשון, ואז לראות אותן לאור הדיון הזה. זה יעזור להמיס את דימוי האל, מכיוון שהגישה שלכם תשתנה באופן טבעי. אתם, למשל, תמצאו מהן למעשה הציפיות שלכם, איך אתם מתלוננים בפניכם. אתם תמצאו מה אתם עצמכם יכולים לעשות כדי להפוך את הציפיות הללו למציאות, ותבינו מדוע לא עשיתם זאת. זה צריך להיות הנוהל.

עצם העובדה שאתה מודע לדימוי האל, זה הופך אותך לבר מזל גדול מאד; רבים אחרים אינם מודעים לכך כלל. הם משוכנעים שאין להם שום עיוות מבחינה זו. הם אינם מחברים תגובות רגשיות מסוימות עם דימוי האל הזה, עם הגישה הדתית הכוזבת. הם מלאים באמונות הנכונות המודעות שלהם, בעוד שהמושגים הלא מודעים שלהם עדיין רחוקים מדי ממודעות.

שאלה: איזו דת הכי רחוקה מהאמת?

תשובה: אי אפשר לומר אמירה כזו. יכול להיות שלזרם דתי אחד יש תורות אמת יותר, אבל לאחר שיש לו פחות עשוי, בגישה הכוללת שלו, להיות קרוב יותר לאמת. מלבד שזה מסוכן לערוך השוואות כאלה, השאלה אינה חשובה.

שאלה: אחת המילים האחרונות של המשיח הייתה, "אבא, נעשה כרצונך." אם ניקח את זה כדוגמה, המשמעות יכולה היתה להיות ציות, או שזה יכול היה להיות חופש.

תשובה: בדיוק. כפי שאמרתי קודם, המילים הן לעתים קרובות אותן מילים. כל כך בקלות ניתן לפרש את האמת לא נכון, כי המהות של האמת היא הנכונות והיכולת להבין. לדוגמה, ממה שדיברתי עליו הערב, אתה יכול בקלות להסיק שלא יכול להיות חסד מאלוהים. אם אתה אמור להיות חופשי ועצמאי, איפה נכנס החסד? אפילו לא היית נזקק לזה. זה לא נכון. חסד אכן קיים. אבל שום מילים לא יכולות להמחיש את מושג החסד אלא אם כן השגת לראשונה את החוויה הדתית הפנימית האמיתית הזו. כשלא תזדקק יותר לחסד כתחליף לחולשה שלך, כשלא תעשה נכס מהחולשה שלך, אז תתחזק. לזמן מה תחיה בלי שום הבנה של חסד, אבל אז יתבהר הרעיון האמיתי. במילים אחרות, יש לחוות תחילה את מצב הביניים הזה של לבדיות. המיסטיקנים הגדולים מציינים אותו כ"לילה האפל של הנשמה".

האמירה שהזכרת זה עתה, "נעשה כרצונך", פירושה, במובן הנכון, "שיחררתי את הרצון העצמי הקטן שלי, את ההשקפה המוגבלת שלי, ואני פותח את עצמי כדי שהאלוהי יוכל לבוא אלי". זה לא יבוא מבחוץ אלא מבפנים, כידע ונדאות עמוקים, אבל רק אם לא תתנתק מההכרה הזו. חווית אחדות עם האלוהי יכולה לקרות רק אם תלמד להרפות, אם תפסיק להיות נוקשה.

המשמעות השקרית של "נעשה כרצונך" גורמת לאנושות להיראות חלשה וטיפשה, כך שאתה צריך ישות אחרת שתפעל ותחליט במקומך. ישות אחרת זו היא לעתים קרובות סמכות אנושית או סמכות של כנסייה המתיימרת לפעול בשם האל. "נעשה כרצונך" אין פירושו ציות; זה אומר לפתוח את עצמך במידה האפשרית המלאה כך שהחוכמה הגדולה יותר תהפוך לחלק ממך.

שאלה: ממה שאתה אומר, מתברר שדת היא עניין של כל נשמה אינדיבידואלית להתפתח לנקודה האופטימלית שלה בדרך של חיפוש ומימוש עצמי. עם זאת, הכנסיות מילאו תפקיד דומיננטי במשך שנים רבות, כך שנראה כי המעמד שלהן יידרדר בסופו של דבר.

תשובה: כן, אכן כך יהיה. כאשר יותר אנשים הולכים בדרך של הכרה עצמית, צמיחה ופיתוח משאבים משלהם, הם לא יזדקקו עוד לסמכות. באשר למי שעדיין לא מספיק רחוק בהתפתחות שלהם, די בחוק האנושי כדי להגן על החברה מפני הדחפים הבלתי מאולפים וההרסניים שלהם. האלוהי האמיתי יכול לתפקד רק בנשמות חופשיות, וזה יקרה. כל מגמה בהיסטוריה מצביעה בכיוון הזה.

שאלה: דיברת על חֶבְרוֹת. לפעמים יש צורך להיות לבד. איך אתה יכול לדעת מתי זה מתאים?

תשובה: יש לזה תשובה פשוטה, אם כי לא תמיד קל לדעת. כשאתה חוקר את התגובות הרגשיות שלך ומגלה שאתה רוצה חברות מתוך פחד להיות לבד, אז הצורך בחברותא נובע, לפחות חלקית, ממניע גרוע. אם אתה רוצה להיות לבד מתוך פחד ממעורבות כי יש לך נטייה חזקה להסתגר, אז הרצון שלך להיות לבד נובע, שוב לפחות בחלקו, ממניע עלוב. במילים אחרות, כל נטייה יכולה להיות בריאה כמו גם לא בריאה. בן אנוש שיש בו שילוב זקוק גם לחֶבְרוֹת וגם להיות לבד, ושני המצבים עבור סיבות מועילות, במקום להימנע ממהו שאתה חושש ממנו. התשובה הנכונה יכולה להגיע רק מבדיקה עצמית קפדנית. יותר ויותר תראה שאי אפשר לקבוע את האמת כחוק נוקשה. זה תמיד תלוי איך אתה מרגיש ומה המניעים הבסיסיים.

שאלה: אני מנסה למצוא מילים לבטא את הקונפליקטים הפנימיים שלי. המילים נראות מוגזמות. איך אני יכול לשמור את המילים שלי מאוזנות עם מה שאני מוצא בחיפוש שלי?

תשובה: קודם כל, תצטרך להבין טוב יותר את הסיבה לדרמטיזציה העצמית שלך. ברגע שתבין את זה, הצורך יקטן. יהיה קשר פרופורציונלי יותר בין המילים שלך לרגשות שלך. שוב, הפתרון הוא לא להשתמש במשמעת עצמית כדי לעצור זאת. גם אם תצליח, יופיע סימפטום אחר, אולי מזיק יותר. במקום זאת, השתמש בביטויים כאלה בתור הסימפטומים השימושיים שהם.

שאלה: האם אני יכול לעשות זאת בניסיון להעריך את המילים?

תשובה: בוודאי. זה יהיה חלק מהעבודה הפרטית שלך: באילו מילים אתה משתמש ולמה.

שאלה: לעתים קרובות קל מאוד לתת מודע אחד לתקשר עם אחר. אבל יש מקרים שבהם יש מחסום כל כך חזק שאי אפשר לחדור אליו. האדם השני המבקש לקבל את התשובה עדיין לא מקשיב, ואתה נכשל בהעברת המסר שלך.

תשובה: אנשים כאלה רוצים רק תשובה מוסמכת; כלומר, תשובה התואמת את ההגנות שלהם. הם לא רוצים תשובה שהם מוצאים כלא נעימה. זה יגרום להתנגדות פנימית כל כך חזקה שהם לא יכלו לשמוע את הקריאה שלך. הם לא יכולים לקלוט את מה שאומרים להם. ההתייחסות לאדם במצב נפשי זה הוא לא לנסות להכריח להבהיר את הסוגיה. ככל שתרצה לחדור יותר להתנגדות, כך תרגיש יותר תסכול וחוסר סבלנות. וזה חייב להשפיע על האדם האחר ולהגביר את ההתנגדות עוד יותר. יתר על כן, זה יהיה מאוד שימושי לנתח את הסיבה לתסכול וחוסר הסבלנות שלך. ייתכן שזה יותר מהרצון הטוב לעזור. בדרך כלשהי תחושת המסגלות והכשירות שלך עשויות להיות מעורבות. או שעשויה להיות דחיפות עבורך - שאינה ריאליסטית - שהאחר יקבל את האמת. בכל פעם שזרמים כאלה קיימים, נוצרת השפעה שלילית הדדית שמחמירה את הבעיות הפנימיות של שני הצדדים. אבל יהיה מועיל - אולי אפילו לשני הצדדים - למצוא איזה תפקיד נסתר פנימי אתה ממלא. אם לא היו לך נטיות שליליות או בעייתיות, היית יכול בקלות לקבל את המגבלה של אדם אחר. אתה יודע את זה. כעת, זוהי תשובה כללית, החלה על רבים.

אם יש משהו לא ברור במה שדיברתי עליו הערב, אהיה יותר מאשר שמח להרחיב בפעם הבאה.

יהי רצון שהמילים הללו יעוררו הדים ברגשותיכם. כשאתם נותנים להרצאה הזו להשפיע עליכם, היא תעורר כל כך הרבה! זה טוב. אני הולך מכם עם כל הברכות שלנו לשנה הקרובה לעבודה שלפניכם. כן, העזרה ניתנת לכם, אבל תנסו להכיר בכך שאתם עלולים לקלוט את זה כמגיע מבחוץ, לא קשור למאמצים ולשאיפות שלכם, ולא כמשהו שאתם מגייסים, קודם כל, בתוך עצמכם.

עם זה, יקירי, תתברכו! אהבה ושלווה לכולכם. ה'יו באלוהים!

תרגום: חווה אילון

Edited by Judith and John Saly

For information to find and participate in Pathwork activities world wide, please write:

The Pathwork Foundation
PO Box 6010
Charlottesville, VA 22906-6010, USA Call: 1-800-PATHWORK, or
Visit: www.pathwork.org

The following notices are for your guidance in the use of the Pathwork® name and this lecture material.

Trademark/Service Mark

Pathwork® is a registered service mark owned by The Pathwork Foundation, and may not be used without the express written permission of the Foundation. The Foundation may, in its sole discretion, authorize use of the Pathwork® mark by other organizations or persons, such as affiliate organizations and chapters.

Copyright

The copyright of the Pathwork Guide material is the sole property of The Pathwork Foundation. This lecture may be reproduced, in compliance with the Foundation Trademark, Service Mark and Copyright Policy, but the text may not be altered or abbreviated in any way, nor may the copyright, trademark, service mark, or any other notices be removed. Recipients may be charged the cost of reproduction and distribution only.

Any person or organization using The Pathwork Foundation service mark or copyrighted material is deemed to have agreed to comply with the Foundation Trademark, Service Mark and Copyright Policy. To obtain information or a copy of this policy, please contact the Foundation.